KORKU

ZAMAN VE MEKÂN İNSANLARIN EMRİNDE DEĞİL. BİZ BÖYLE BİLSEK DE BAKIN OSKAR RANK BU İŞİ NASIL BECERMİŞ?..
CEP SAATİNDEKİ DEHŞET
OSKAR RANK BİR TEFECİYDİ. HAYATTA ZAVALLI DURUMA DÜŞMÜŞ OLANLARIN MALLARINI ÇOK AZ PARAYLA REHİN ALMAKTA USTA BİR DOLANDIRICIYDI... ÇOK DA HAYALPERESTTİ...
BU SAATI VERMEK BENİM İÇİN ÇOK ZOR. ESKİ BİR AİLEYADİGARI. N'APALIM 50 LİRAYA...
BİLİYORUM... YENİDEN AYAKTA DURMANI SAĞLAYACAK DEĞİL Mİ. 30 LİRA VERİRİM.

HAKİKİ ALTINDIR!.. BUNDAN ÇOK DAHA FAZLA EDER!..
SAAT SAATTİR! DÜN ÜÇTÜ BUGÜN DE ÜÇ. YARIN GELİRSEN YARIN DA ÖYLE. BÖYLE VAKTİMİ ALIRSAN İKİYE İNECEK.
DEDİĞİN OLSUN, AL!.. FAKAT UNUTMA BİRAN EVVEL ALMAYA GELECEĞİM!!..
TABİİ ASLANIM. SAATI ALDIĞIN ZAMAN ÖTEKİ HURDALARINI DA TOPLAYACAKSIN!..
BU İŞE YARAMAZ HERİFLER BÖYLE ŞEYLERİ NERDEN BULURLAR. MÜSTESNA BİR İŞÇİLİK!..
İYİ BİR TEMİZLEME İSTİYOR!..
KAPAĞIN İÇİNDE BİR YAZI KAZILMIŞ!..
AMMA DA KÜÇÜK YAZILMIŞ.." KOLUMU İLERİ ÇEVİREN GELECEKTE GERİ ÇEVİREN GEÇMİŞTE YAŞAR... SAATE BU GÜCÜ VEREN İBLİSTEN SAKININIZ. BURADAN KURTULMAYA ÇALIŞIYOR."

BU SAATI KULLANACAK KİMSE DOMUZ KANINDAN BİR DAİRE İÇİNDE OTURUP GECE YARISINDAN BİR SAAT SONRAYI BEKLEMELİDİR. İBLİS GELECEKTİR.
BÖYLE ŞEYLER ÇOK İŞİTTİM. AMA BU CEP SAATİNDEN BÖYLE BİR ŞEY BEKLEMEK KOMİK OLUR.
GEÇMİŞ, GELECEK, İBLİS, NE KOMİK ŞEYLER!.. AMA ŞUNU İŞLETMESİNİ BECERİRSEM ?..
ODA NE ?
KOLU ÇOK ÇEVİRDİM. VE İŞTE GEÇMİŞTEYİM. EĞER İLERİ DOĞRU ÇEVİRİRSEM ...AMAN YARABBİ !..

EVET, İŞLİYOR! HER ŞEY YAZILDIĞI GİBİ. DEMEK İBLİS DE DOĞRU. KAN, KAN BULMALIYIM!
SAAT GECENİN BİRİNE YAKIN.
BİRŞEYLER OLUYOR... ODADAKİ ŞEYLER DEĞİŞİYOR. ACABA İBLİS GELİYOR MU?.. O HALDE KAN İŞE YARAMAZ.
RRRRRRRRAAAAARRGHHHHH
AMAN YARABBİ, GELDİ! HEY GERİ GİT GERİ! DAİREDEN İÇERİ GİREMEZSİN BENDEN UZAK DUR!
GEÇEMEZ, GEÇEMİYECEK!

BİR SAATTEN SONRA...
SAAT İKİ!. YARATIK GİDİYOR. KAN BENİ KORUDU. SAAT BENİM YA... İSTEDİĞİM GİBİ KULLANA-BİLECEĞİM.
OSKAR ZAMAN MAKİNASINI KULLANMAYA BAŞLAMIŞTI..
BORSADA 20 YILDIR BİR GÖRÜL-MEMİŞ BİR DÜŞME OLMUŞTU...
DOKUZ ON SAAT GERİYE GİDİP FİAT-LARI DÜŞMEDEN TAHVİLLERİ SATMA-LIYIM. SON-RA ÇOK UCUZA TEKRAR ALIRIM.
SAATI ÇEVİRİP KOŞU SONUÇLARINI ÖĞRENMEK NE KOLAY OLDU. GİŞEDE-Kİ HERİF DE BENİ BİR DE-HA SANDI. BELKİ DE ONA BU GE FIRTI-NA KOPA-CAĞINI HA-BER VERİ-RİM!?
OSKAR AKŞAMLARI SAATİ KULLANIRKEN BÜYÜK BİR ZEVKLE İBLİSİ BEKLİYORDU...
BAĞIR CANAVAR BAĞIR! BENİ YOK ETMEK İSTER-SİN AMA BU HİÇBİR VA-KİT OLMAYA-CAK. SAATİN İÇİNDE EBE-DİYEN KALIP ÇÜRÜYECEK-SİN!..
OSKARIN EN BÜYÜK ZEVKİ YA-RATIĞIN GELDİĞİ VAKİT, Kİ İŞ-KENCE ÇEKEN HALİYDİ...
BU GECE AMMA ULU-DU HA!. NE YAZIK Kİ SADECE BİR SAAT!.

OSKAR ESKİ DÜKKANI YERİNE BİR ANTİKA SALONU AÇTI. BİR GÜN EV SAHİBİNİ ZİYARET ETTİ..
ÇOK ODAYA İHTİYACIM VAR... BÜTÜN BİNAYI İSTİYORUM. ÇOK İYİ BİR FİAT TEKLİF ETTİM FERBER!..
OLAMAZ!. ELİMDEKİ TEK ŞEY SADECE BU BİNA. VE SATILIK DEĞİLDİR!
İNATÇI MANYAK!.. ASLINDA TEKLİF ETTİĞİM PARANIN YARISI ETMEZ. ANCAK ÖLÜRSE UCUZA ALIRIM...
TAMAMDIR! İHTİYAR APTAL ÖLECEK!.. HEM DE BENİM TARAFIMDAN. SAATLE ONU ÖLDÜRÜRSEM AYNI ANDA BAŞKA YERDE OLABİLİRİM.
BU SABAH HERKES BENİ GAZETECİDE GÖRDÜ. ONU AYNI SAATTE GEBERTECEM. KİMSE ALEYHİMDE DELİL BULAMAZ!
O GECE OSKAR İBLİSİ BEKLİYORDU AMA AKLI BAŞKA YERDEYDİ...
FERBER'İN ÖLÜMÜ ESRARENGİZLİĞİNİ MUHAFAZA ETMEKTEDİR..
MÜKEMMEL! BENİ AKILLARINA BİLE GETİREMEZLER!!

GEL BAKALIM İBLİS! TAM VAKTİNDE GELDİN AMA ÖNEMLİ HABERİ KAÇIRDIN. BİR CİNAYET İŞLEDİM...
BRRRUUUAAARRGHHHHHH!
SEN EBEDİYETE KADAR BENİM ZEVKİME HİZMET EDECEKSİN. VAKTİN GELDİ... DEFOL BAKALIM. DEFOOOL! HA-HA HA-HA!
BUGÜNKÜ ANLATACAKLARIMIZ BU KADAR. SONUNA KADAR DİNLEDİĞİNİZ İÇİN TEŞEKKÜRLER.
NASIL DA BENDEN NEFRET EDİYOR. SAATİ HER KULLANIŞIMDA PERİŞAN OLUYOR. DAİRE BENİ KORUYOR. O DA NE?. KİM VAR ORDA?!.
RRRRRAAARGGGRRROWWWWWH
HAYIR!. BUNU YAPAMAZSIN... VAKİT GEÇTİ İKİDEN SONRA ARTIK GELEMEZSİN.. HAYIR!. HAYIR!..
SAYIN DİNLEYİCİLER. YURDUMUZDA BU SABAHTAN İTİBAREN YAZ SAATİ UYGULANMAKTADIR...SAATLERİNİZİ BİR SAAT GERİYE ALMANIZI HATIRLATIRIZ SAAT ŞİMDİ TAM BİR ONBEŞ!..
EEEEEEEEEEEEEEEEEE!!
SEVGİLİ OKUYUCULAR. SAATLERİNİZİN AYARINA DİKKAT EDİN... BAŞINIZA BÖYLE BİR BELÂ GELEBİLECEĞİ GİBİ, EN AZINDAN RANDEVUNUZU KAÇIRIRSINIZ!..

KARANLIKLAR PRENSİ
DRAKULA

26. KISIM

Dr. Seward'ın notlarından.

29 Ekim—Bunları Varnadan Galatza giden trende yazıyorum. Hepimiz aramızdaki iş bölümünü yaptık. Galatza gelince herkez ne yapacağını biliyor.

Bayan Harker oldukça uğraşmadan sonra nihayet hipnotize oldu. Bu sefer Van Helsing ona sorular soruyordu.

"Hiç bir şey göremiyorum. Yalnız su sesi. İnsanların bağırmaları silah patlaması...."

Burada sustu. Artık söyletmek imkânsızdı. Fakat hepimiz kontun sahile yakın bir yerde olduğunu anlamıştık.

30 Ekim— Otellerimize yerleştik. Czarina Catharine karaya çıkmıştı. Kaptanıyla görüştük.

"Bu kadar yıllık kaptanım. Hiç böyle şey başıma gelmemişti. Bir sandıkla başımız belâya girdi. Adamlar denize atmam için çok israr ettiler. Onları zorla oyaladım... Neyse bir sabah birisi geldi ve Kont Draculanın ismine yazılmış olan sandığı almak istediğini söyledi. Ben de memnuniyetle verdim. Verdiğim kimse Immanuel Hildesheim Burgen-Strasse 16".

Biz Hildesheim'i bürosunda bulduk. Biraz pazarlıkdan sonra bize bütün bildiklerini söyledi. Londradan Bay de Ville den bir mektup almış. Czarina Catherine gemisinde galatza gidicek bir sandığı güneş doğmadan alıp gümrüğe sokmadan limanda Petrof Skinskye teslim edilmesi söyleniyormuş. Bunun için kendisine İngiliz Lirası ödenmiş. Sandığı almadan da onunla temas kurması istenmiş.

Petrof Skinsky kendisiyle beraber hamala lüzum kalmasın diye sandığı taşımak üzere gemiye gelmiş. Bundan fazla bir şey bilmiyordu.

Skinsky'i aramaya gittiğimiz zaman kendisini bulamadık. Evsahibesi iki gündüz ortada olmadığını, bir gece önce de evin anahtarıyla kiranın İngiliz Lirası olarak gönderildiğini söyledi. Yine ortada kalakalmıştık.

Bunlar konuşulurken birisi koşa koşa geldi. Skinsky'nin cesedinin bulunduğunu ve sanki vahşi bir hayvan tarafından boğazından kesildiğini söyledi.

Büyük bir sıkıntı içindeydik. Kont Dracula sonunda ne yapıp yapıp evine dönecekti. Hangi yolla döneceği kestirilirse arama o kadar daha kolay olacaktı. Kont en son galatza indiğine göre oradan en emin şekilde şatosuna dönme yolu olarak nehir yolunu sececeğini düşündük. Ve hepimiz ne şekilde hareket edeceğimize karar vererek bir plan yaptık.

Lord gadalming ve Jonathan bir küçük motorla nehire çıkacaktılar. John ve Şumcey sahilde karaya çıkma ihtimali olan yer de bekleyeceklerdi. Mina ile profesör de kontun memleketine dosdoğru şatonun oraya gideceklerdi. Herkez birbiryel vedalaştı.

Devamı gelecek sayıda

KADERİNDE ÖLÜM YAZILMIŞSA BUNU NASIL DEĞİŞTİRİRİZ?!

Baykuş Deresi Köprüsündeki İDAM

KUZEY ALABAMADA BİR ADAM TREN KÖPRÜSÜNÜN ÜSTÜNDE, KOLLARI ARKASINA BAĞLANMIŞ, BOYNUNA GEVŞEKÇE SARILMIŞ BİR İPLE YEDİ METRE AŞAĞIDAKİ SUYA BAKIYORDU...

ADAM ASILACAKTI. TEMİZ YÜZLÜ, EFENDİ GÖRÜNÜŞLÜ BİRİYDİ... İNSAN ASILMASI GEREKEN BİRİ OLDUĞUNA İNANAMAZDI.

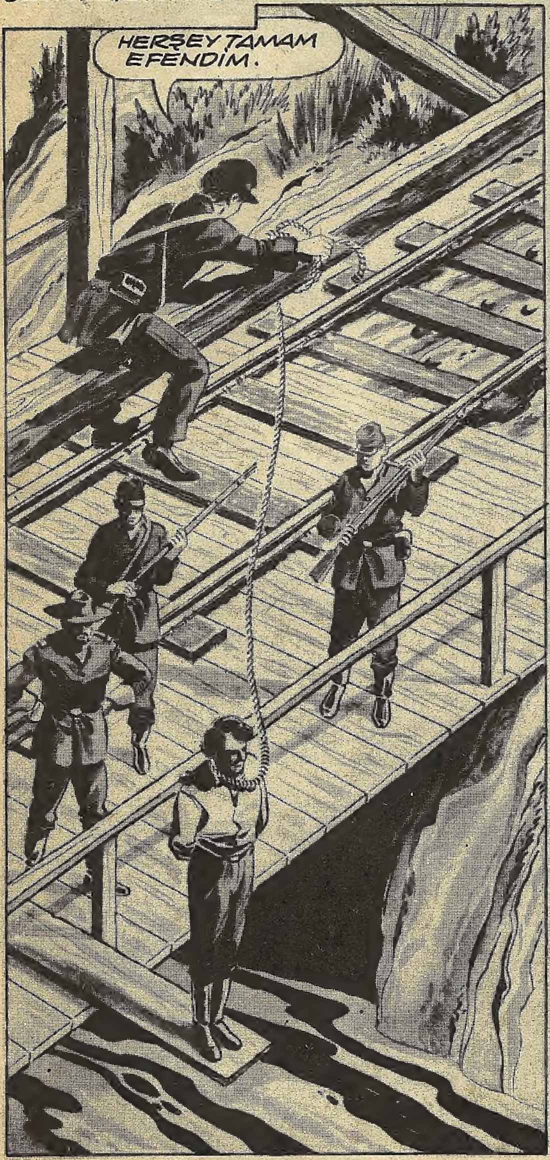

TABİİ BU ADİ BİR ADAM ÖLDÜRME OLAYI DEĞİLDİ... BU ORDUNUN BİR ÇOKLARI İÇİN ALMIŞ OLDUĞU BİR KARARDI VE CENTİLMEN OLMAKLA BUNUN DIŞINA ÇIKILMIYORDU...

ASILMAK! ALTIMDAKİ KALAS ÇEKİLDİĞİ ANDA HER İŞ BİTECEK. BİZİMKİLER İSE ÇOK UZAKTALAR.
SUÇLU GÖZLERİNİ KAPADI VE SON DÜŞÜNCELERİNİ KARISI VE ÇOCUKLARI ÜZERİNDE TOPLAMAK İSTİYORDU... AŞAĞIDAKİ SUYUN SESİ ONU ÇILDIRTIYORDU...
EMRİ VERMENİZ İÇİN HER ŞEY HAZIR EFENDİM.
DÜŞÜNDÜKLERİ ÇOK IZDIRAP VERİYORDU. GÖZLERİ SUYUN AKINTISIYLA SÜRÜKLENEN BİR TAHTA PARÇASINA TAKILDI...
ELLERİMİ BİR KURTARABİLSEM... İLMEGİ ÇÖZÜP KENDİMİ SUYA ATABİLİRİM. DALARAK DA KURŞUNLARDAN KURTULURUM.
SIKI BİR ŞEKİLDE YÜZERSEM KARŞIYA ULAŞIRIM...ORMANDAN EVİME GİDEBİLİRİM... EVİM, GÜZEL KARIM...
KALASI ÇEKİN!

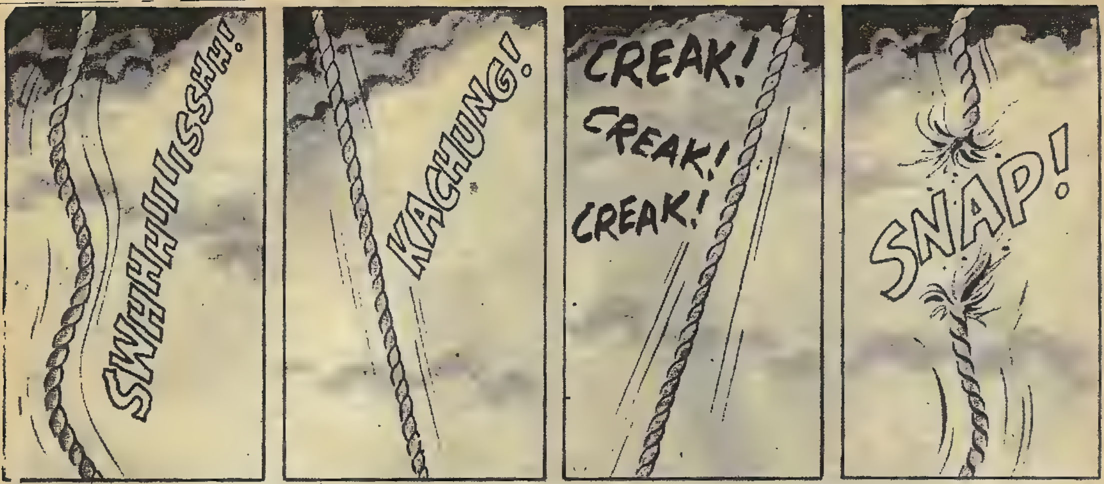

PEYTON'UN BÜTÜN VÜCUDU SARSILDI. ENSESİNDEN BİR ŞEY DELİP GEÇMİŞTİ SANKİ... BİRDEN AŞŞAĞIYA DOĞRU DÜŞMEYE BAŞLADI...

KULAKLARINDA BİR PATLAMA DUYDU. GÖZLERİNİ AÇTI... SUYUN ÜSTÜNE DOĞRU ÇIKTIKÇA GÜN IŞIĞINI GÖRÜYORDU...

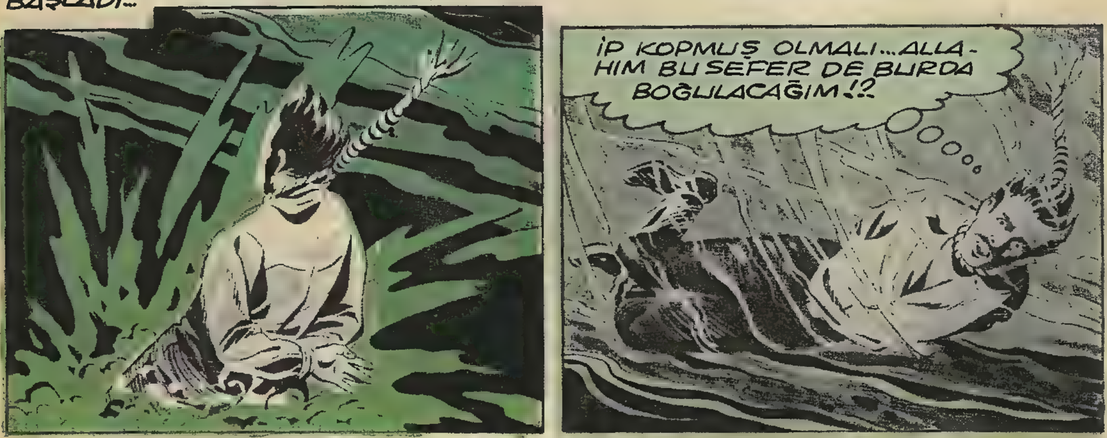

BOYNUNDAKİ İP NEFES ALMASINA ENGEL OLUYORDU. ŞUURSUZ BİR ÇABAYLA ELLERİNİ KURTARMAYA ÇALIŞIYORDU...

SONUNDA ELLERİ KURTULA PEYTON SUYUN YÜZÜNE ÇIKMIŞTI... İÇİNE HAVAYI ÇEKTİ. GÜNEŞ GÖZLERİNİ KÖR EDECEK GİBİ OLMUŞTU...

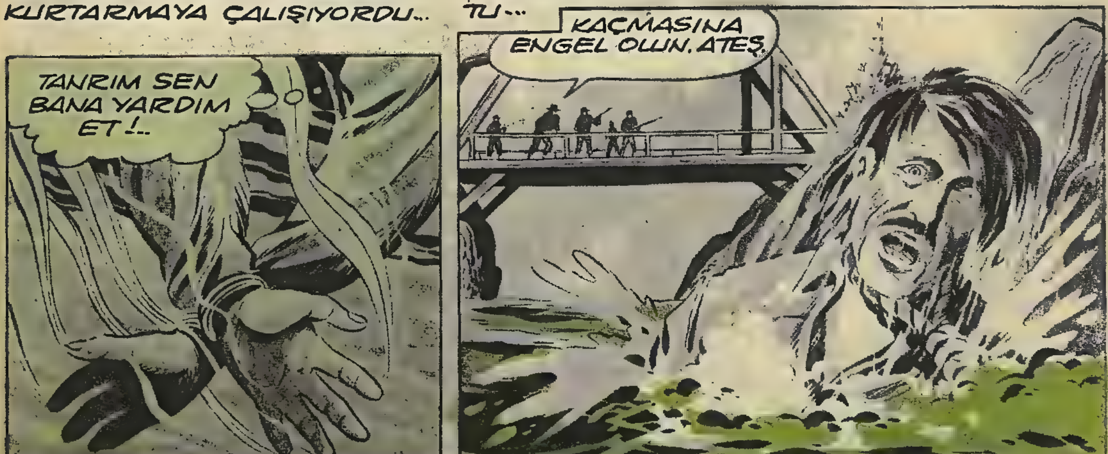

DİBE İNDİ... SUYUN AKIŞI KULAKLARINA NİYAGARA ŞELÂLESİ GİBİ GELİYORDU...

BİRDEN HERŞEYİN ETRAFINDA DÖNDÜĞÜNÜ HİSSETTİ... SU, ORMAN, KÖPRÜ, ASKERLER. ACELEYLE SUYUN YÜZÜNE ÇIKTI. ŞİMDİ HERŞEY UZAKTA KALMIŞTI...

AYAĞI KARAYA DEĞMİŞTİ... SEVİNÇLE PARMAKLARINI ÇAMURLU TAŞLARA GEÇİRDİ VE KENDİNİ YUKARIYA ÇEKTİ...

İŞTE BÜYÜK BİR MÜCADELEDEN SONRA ÖLÜMDEN KURTULMUŞTU... ARTIK HÜRDÜ...

ORMANA DALDI. BOYNU ŞİŞMİŞ AĞRIYORDU... GÖZLERİ KANLANMIŞ, DİLİ SUSUZLUKTAN KURUMUŞTU...
YORGUN VE PERİŞAN BİR VAZİYETTE YOLUNU BULMUŞTU..
EVİM!.. İŞTE KARŞIMDA DURUYOR... BENİM EVİM!.. EVİM!!..
TIPKI BIRAKTIĞI GİBİ DURUYORDU... ESKİSİNDEN DE DAHA PIRIL PIRILDI... VERANDADA KARISI HER ZAMANKİ GİBİ ONU BEKLİYORDU...
SEVGİLİM!.
ÇOK GÜZELDİ. SESSİZ DURMUŞ BÜTÜN ŞEFKATİYLE GÜZELLİĞİYLE DAVET EDERCESİNE...

PEYTON SARILMAK İÇİN KOŞTU...
SEVGİLİM. GELDİM. GEL!
BOYNUNDA BİR SIKIŞMA HİSSETTİ. GÖZLERİN BİR BEYAZLIK KAPLADI...
WHHIIIIISSSHH!
KA-CHUNG!
CREAK CREAK
CREAK
HERŞEY KARARDI... ORTALIK SESSİZLEŞTİ. PEYTON ÖL-MÜŞTÜ. KIRIK BİR BOYUNLA BAYKUŞ DERESİNİN KÖP-RÜSÜ ÜSTÜNDE SALLANIYORDU...
İŞTE SEVİGİLİ OKUYUCULAR, İNSAN BAZAN HAYAL ETTİĞİ-Nİ YAŞAYABİ-LİYOR!..

YOLCU UÇAĞININ MOTORU ATEŞ ALMIŞTI... KAPTAN PİLOT OKYANUSUN ORTASINDA KÜÇÜK BİR ADAYA MECBURİ İNİŞ YAPTI. PARÇALANAN UÇAKTA YALNIZ 8 KİŞİ KURTULDU... DİĞERLERİ TALİHLİYDİLER.
MÜTHİŞ CERRAH
EVET... YANLIŞ ANLAMADINIZ ÖLENLER ŞANSLIYDI!.. ŞİMDİ KURTULAN 8 KİŞİYİ TANIYALIM...
DAN FİLDİNG KAPTAN PİLOT.
VİOLA GRAVES HOSTES.
GRANT HARDİNG KOVBOY FİLİMERİ YILDIZI.
SİLVİA DEN HOLİVUT SEKS BOMBASI.
ALİCE PALMER İNGİLTERE YÜZME ŞAMPİYONU.
MARGARET DAVİS ÖĞRETMEN.
DR. HERMAN MAŞTER RUH HEKİMİ.
DR. VİLHELMİNA STERN- MEŞHUR KADIN CERRAH

SAATLER SONRA İLK KENDİNE GELEN STERN OLDU...
NEREDEYİM BEN ?..
EVİMDESİNİZ. BEN DR. FELIX VARNER. KAZADAN YALNIZ SEKİZ KİŞİ KURTULDUNUZ.
MÜSTERİH OLUN MESLEKDAŞIM. GEREKEN TIBBİ MÜDAHALELERİ YAPTIM. BAŞINIZIN DERİSİ YÜZÜLMÜŞTÜ.
ONU DİKTİNİZ Mİ ?..
HAYIR !.. İMKÂNSIZDI BU. ÖZEL TEKNİĞİMİ KULLANDIM... DİĞERLERİNE YAPTIĞIM GİBİ.
ŞİMDİ DİNLEN... BİR KAÇ GÜN SONRA AYAĞA KALKINCA SANA İLMİ İZAHATI VERECEĞİM.

BİR KAÇ GÜN SONRA...
BU GÜN YAPTIĞIM AMELİYATLARI GÖSTERECEĞİM.
BUNUN İÇİN SABIRSIZLANIYORUM DOKTOR.
İLK DENEMELERİMDEN BİRİ AYRI VÜCUT PARÇALARINI BİRBİRİNE EKLEMEK.
AMAN YARABBİM!
ÜÇ BAŞLI BİR BİR KÖPEK! KUYRUĞU DA YILAN. BU ACAYIP YARATIKLARI MEYDANA GETİRMEYİ NASIL BAŞARDINIZ ?..
BU BENİM DEHAM!
KENDİMİ BU ACAYIP YARATIKLARI MEYDANA GETİRMEYE ADADIM.
MÜTHİŞ!
YILLAR ÖNCE BİR KARTALIN GÖVDESİNİ ASLAN YAVRUSUNUN ARKA AYAKLARIYLA BİRLEŞTİRMİŞTİM. İKİSİ BERABER BÜYÜYORLAR.
BU BİR EJDERHA!
GÖRDÜN YA SENİN İÇİN VE DİĞERLERİ İÇİN KORKULACAK BİR ŞEY YOK. EMİN OL Kİ VÜCUTLARININ HER BİR PARÇASINI YERİNE KOYDUM.

BİR KAÇ HAFTA SONRA...
BUGÜN SARGILARI ÇIKARACAĞIM. BAKALIM DERİ YERİNE İSTEDİĞİM GİBİ OTURMUŞ MU ?!
DOĞRUSU HEYECANLIYIM!
ŞİMDİ GÖRECEĞİZ !..
HA HA HA HA! MÜKEMMEL!
EEEEEEEEEEEEEE!!!
NEDEN ? NEDEN BÖYLE KORKUNÇ BİR ŞEY YAPTINIZ BANA... NEDEN ?!
YARIN ANLATIRIM. ŞİMDİ ÖBÜR HASTALARIMI GÖRMELİYİM.
ERTESİ GÜN VARNER SÖZÜNDE DURDU...
ÖNCE ÖBÜR YOLCULARDA NASIL BAŞARI GÖSTERDİĞİMİ GÖRMELİSİN.
KOVBOY FİLİM YILDIZI. HER ZAMAN BİR AT ÜSTÜNDE GÖRÜNÜR. İŞTE ŞİMDİ ONUN BİR KISMI.
YARABBİM! İNSAN BAŞLI AT.

DEVAMI VAR.

ERİC LANN'IN MÜZİĞİ

çeviren EVİN

Şehir haritasını dikkatle incelediğim halde Auseil sokağını bir türlü bulamadım. Bunlar eski haritalardı. Çünki bir çok yerlerin isimleri değişmişti. Sokağı gözümün önüne getirdiğim zaman şimdiki isminin ne olabileceğini bir türlü kestiremedim. Fakat gerçek olan birşey vardı ve ben üniversiteye giderken son aylarda kalmış olduğum evi, sokağı hatta semti bile bulamıyordum. Yalnızca Erich Zann'ın müziği kulaklarımda çınlıyordu.

İnanın ki aklımdan zorum yoktu. Bütün çabalarıma rağmen sokağı bulamamak çok tuhafıma gidiyordu. Üniversiteye yürüyerek yarım saatlik bir mesafedeydi. Sokağın kendine has özellikleri hatırlanmıyacak gibi değildi. Fakat hiç kimsenin de öyle bir sokaktan haberi yoktu:

Sokak nehrin üzerinde kiremitli karanlık pencereli depoların olduğu bir sokakdı. Ve nehrin üstünde taştan kasvetli bir köprü uzanıyordu. Nehir de her vakit kasvetliydi. Sanki etraftaki fabrika bacalarından çıkan duman güneşi saklıyordu. Nehir, şimdiye kadar hiç bir yerde duymadığım şekilde kokuyordu. Belki onun kokusu bir gün nehri bulmama yardım ederdi. Şayet görür görmez tanıyamazsam tabi.

Köprünün öbür tarafında çakıl taşlı daracık bir yol vardı. Sonra yavaş yavaş yükselen, inanılmıyacak kadar dik bir tepe Auseil sokağını meydana getiriyordu. Hayatımda hiç bi kadar dik ve dar bir sokak görmemiştim. Sokağın tepesinden bakınca sanki aşağısı bir uçurumdu. Yol en tepede bir duvarla bitiyordu. Duvar gayrimuntazam taş, demir, tuğla ve bitkilerden örülmüştü. Evler yüksekti. Sivri çatılı. cok eski. vana öne arkaya doğru yıkılıyormuşcasına eğilmişlerdi. Bazı yerlerde evlerin üst kısımlarını birbirine bağlıyan evden eve köprüler vardı. Sokağın sakinleri bilhassa ilgi çekiciydi. İlk önce çok sakin huylu olduklarını düşünmüştüm ki, sonradan hepsinin çok yaşlı olduğunu fark ettim.

O sokağa nasıl oldu da yerleştim. Bilmiyorum. Hiç bir şey hatırlamıyorum. Kiraları veremeden kovuldğum çok fakir semtlerde yaşıyordum. Sonunda Auseil sokağındaki eve gelmiştim. Sokağın tepesindeki üçüncü evdi. Ve en yüksek olanıydı. Odam beşinci kattaydı. Evin tek tutulmuş odasının benim olduğunu sanıyordum. Geriye kalan yerler boştu.

Geldiğim akşamdı. Pencereden garip bir müzik sesi duydum Ertesi günü evsahibine sorduğum vakit bana çok yaşlı dilsiz Alman bir müzisyenin oturduğunu, akşamları ucuz tiyatrolardan birinin orkestrasında keman çaldığını isminin de Erich Zann olduğunu söyledi. Akşamları işinden gelince çaldığından en ses geçirmiyecek odayı istemişti. Bir tek penceresi varmış o da yolun bitimindeki duvara bakıyormuş.

Ondan sonraki her akşam tuhaf bir tutkuyla uyumayıp Erich Zann'ın çalmaya başlamasını bekliyordum. Biraz müzikten anladığımdan çaldığı parçaların hiç duyulmamış besteler olduğunu anlıyordum. Dinledikçe müzik beni daha da etkiliyordu. Böylece bir hafta geçti. İhtiyar adamla tanışmaktan başka bir şey düşünmez olmuştum. Ve bir gece işinden döndüğü sırada onu holde karşıladım. Kendisini tanımak ve çalarken de yanında olmak isteğimi söyledim. Çok yaşlı, iki büklüm, ufak tefek, çirkin suratlı, mavi gözlü bir adamdı. Elbiseleri oldukça eski ve üstüne boldu. Ben lâfa başladığım vakit müthiş kızmış ve korkmuştu. Sonra benim dostça halim onu yumuşatmış ve kendisini takip etmem için işaret etmişti.

Böylece karanlık merdivenleri arkasından tırmanmaya başladım. Büyükçe bir odaydı. Duvarları sanki hiç badana yapılmamış gibiydi. Kenarda bir demir karyola duruyordu. Üç eski sandalye, bir masa, bir de nota sehpası bir köşeye atılmıştı. Odadaki toz, o odada kimsenin oturmadığını gösterir gibiydi. Bana oturmam için işaret ettikten sonra, dilsiz adam kapıyı kapadı ve bir mum yaktı. Kemanını kabından çıkartıp, çok rahatsız bir şekilde sandalyeye oturdu. Çalmaya başladı. Bana istediğim bir parça olup olmadığını bile sormamıştı. Çaldığı parçaların yine hiçbirini daha önce duymamıştım. Sonunda bitirip sustuğu zaman, akşamları odamdan dinledğim ve bazı melodileri kaparak ıslıkla kendi kendime çaldığım için kendisinden onlardan birini çalmasını rica ettim. İlk karşılaştığımız vakit ki, ifade yine yüzünde belirdi. Ben kendisini yatıştırmak için

bir gece önce odamdan dinlediğim bir melodiyi hafif hafif ıslıkla çalıyordum. Fakat çalmaya başlamıştım ki, adam tekrar paniğe kapılarak susmam için ağzımı kapadı. Bunu yaparken de çok tuhaf bir şekilde perdesiz pencereye bakmıştı. Sanki penceredeki birşeyden korkuyordu. Ev sahibinin söylediğine göre pencere sokağın bittiği duvardan başka biryer görmüyordu. Bende de bir merak uyanmıştı. Pencereden dışarı bakmak istiyordum. Tam aşağı eğileceğim sırada, ihtiyar eskisinden de daha kızgın bir halde üstüme atlayıp, beni bütün kuvvetiyle iterek kapıya doğru sürüklemeye başladı. Çok şaşırmıştım. Ev sahibime üzülmemesini, orada hiçbir vakit zorla kalmıyacağımı ve hemen gideceğimi söyledim. Rahatlamıştı. Benim şaşkınlığımı ve üzüntümü görünce de öfkesi geçti. Yine iterek fakat bu sefer dostça beni sandalyelerden birine oturttu. Masadaki kağıda yanlış bir franscayla bir şeyler yazmaya başladı.

Verdiği kağıtta, kendisini hoş görmemi rica ediyor, özür diliyordu. Yaşlı ve yalnız olduğundan sinirlerinin çok bozuk olduğunu, benim onu dinlememden, memnun olacağını, yine gelmemi ve acaipliklerinin kusuruna bakmamamı istiyordu. Bir çaldığını bir daha çalamadığını, ikinci bir defa dinlemeye tahammül edemediğini, benim onu dinlediğimden haberi olmadığını ve mümkünse kendisini işitemiyeceğim başka bir odaya geçmemi rica ediyordu. Oda farkını kendisinin vereceğinide ilâve etmişti.

Zavallı sinir hastası adama kızmaktan çok acımaya başlamıştım. O sırada odanın sessizliği içinde pencereden gelen hafif bir ses işittim. Rüzgâr olmalıydı. Fakat ben de Erich Zunn gibi dikilmiştim. Hemen elini sık

tım ve dostça ayrıldık.

Ertesi günü evsahibi beni üçüncü katta çok daha pahalı bir odaya geçirdi. Zann beni hiç çağırmıyordu. Ben onu aradığımda çok rahatsız olduğunu belli etmiş ve oldukça sıkıntılı çalmıştı. Gündüzleri kimseyi kabul etmiyor, uyuyordu. Onun penceresinden bakmak için içimdeki istek gün geçtikçe artıyordu. Bir defasında o yokken yukarı çıktım fakat kapısı kilitliydi.

Erich Zann gerçekten büyük bir dehaydı. Her geçen gün müziği biraz daha güzelleştiyordu. Fakat beni artık hiç kabul etmiyor, merdivende gördüğü zaman da başını çeviriyordu.

Bir gece yine onu dinlerken kemandan acaip sesler adeta çığlıklar gelmeye başlamıştı. İçeride yaşlı adamın korkunç bir korkunun pençesinde olduğunu ve paniğe kapıldığını anladığımdan kapıyı vurdum. Hiç cevap vermedi. Keman korkunç sesler çıkarıyordu. Karanlık holde korkmaya başlamıştım. Derken zavallının büyük bir çabayla sürünürcesine kalktığını duydum. İsmini seslendim... Zann'ın pencereye gidip onu kapattığını ve beni kabul etmek üzere kapıya doğru geldiğini farkettim. Bu sefer beni görmek gerçekten onu memnun etmişti. Yüzü parladı. Eliyle ceketimi okşadı. Beni oturttu. Kendisi de oturdu. Keman yerde atılmış duruyordu. Bir süre öylece oturdu. Korkuyla etrafı dinledi. Masaya gitti. Birşeyler yazdı. Getirdi bana verdi. Sonra tekrar gidip yazmaya başladı. Verdiği kâğıtta korkudan onu kurtardığım için bana teşekkür ediyordu.

Kalem sanki kâğıdın üstünde uçuyordu. Belki bir saatten fazla yazdı. Sayfalar doluyordu. Ve Zann hiç durmadan yazıyordu. Birden yine sarsıldı. Pencereye bakıyor ve dikkatle bir şey dinliyordu. Ben de bir ses duyar gibi olmuştum. Ama bu korkulacak bir ses değildi. Hafif bir müzik sesine benziyordu. Sanki komşu evlerden birinde çalınıyordu. Sesin Zann'ın üstündeki etkisi çok büyüktü. Kalemi elinden attı. Kemanı aldı ve çalmaya başladı. Bu çalışı anlatmaya imkân yoktu. Yüzündeki korku ifadesi korkunçtu. Kemanıyla bir sesi bastırmaya veya sanki birine duyurmaya çalışıyordu. Birden bildiğim bir parçayı çalmaya başlamıştı. Bu heryerde çok çalınan bir Macar dansıydı. Ürkmüştüm. Zann başkasının bestesini ilk defa çalıyordu. Kemanın sesi gittikçe yükseliyor ve bir

kemandan çıkması imkânsız olan sesler çıkıyordu. Çıkan sesten pencerenin camları kırıldı. Mum söndü. Zann durmadan çalmasına devam ediyordu. Mavi gözleri sabitleşmişti. Bir rüzgâr çıktı ve korkunç sırrını bildiren kâğıtlar pencereden uçmaya başladılar. Yetişmek için koştum. Hepsi uçmuştu. Pencereden bakmak isteğimi hatırladım. Dışarısı kapkaranlıktı. Tuhaf ve boş bir karanlık. Sanki dünya yüzünde öyle bir sokak yoktu. Dehşetle kalakalmıştım. Arkamda keman çalmaya devam ediyordu... Geri dönüp mumu yakmak istedim. Bir sandalye devrildi. Karanlık oda, tüyler ürpertici müzik....

Kendimi ve Erich Zann'ı kurtarmak için birşeyler yapmalıydım. O sırada nemli bir şey sürtünüp geçmiş gibi oldu. Bağırdı. Fakat sesim kemanın sesini bastıramadı. Karanlıkta bir şeye dokundum. Adamın yanında olduğumu farketmiştim. Sandalyesinin arkasına dokundum. Kendine gelmesi için omuzlarını sıktım. Hiç bir harekette bulunmadı. Çalmaya devam ediyordu. Eğildim kulağına gecenin büyüsünden kurtulmamız gerektiğini bağırmıya başladım. Hiç kımıldamadı. Cevap da vermedi. Ellerim kulağına dokundğunda irkildim. Buz gibi ve kaskatıydı. Ellerimle yüzüne dokundum. Yüzü de buz gibiydi. Nefes almıyordu. Gözleri sabitleşmişti. Kemanı bütün gücüyle çalmaya devam ediyordu.

O sırada bir mucize gibi kapıyı buldum. Kemanın sesini duymamak için dışarı fırladım. Merdivenleri inip sokağa çıktım. Hayret hiç rüzgâr yoktu. Şehir ışıkları yanıyordu. Ay da çıkmıştı. Sokağı bir solukta geçip oradan uzaklaştım.

Sonradan aramama ve soruşturmalarıma rağmen ne sokağı, ne de evi bulabildim. Erich Zann'un müziğinin sırrı da uçan kâğıtlarla beraber yok olmuştu.

ÖLÜMSÜZLER

2000 SENELERİNDEYİZ. MAKİNA İNSANA HAKİM OLMUŞ... İNSANLAR KÖLE GİBİ ÇALIŞTIRILIYORLAR. ÇALIŞAMAYANLAR ÖLDÜRÜLÜYORLAR... ÖLÜMSÜZ GARDİYANLAR HER ŞEYİ KONTROL ALTINDA TUTUYORLAR. OREN 12-3429 İSYANA HAZIRLANAN BİR GRUPLA TANIŞIR VE KORKUDAN ONLARI İHBAR EDER...

ORAYA YAKLAŞTIRAN HER ADIM ONU BİRAZ DAHA ÜZÜYORDU... FAKAT OREN İÇİN BUNDAN BAŞKA YAPILACAK ŞEY YOKTU... EN EMİN YOL BUYDU...

KAPIYI AÇAN ÖLÜMSÜZ METAL ÇİZMELERİNİ ŞAKLATTI VE...

ÖLDÜRÜN CANAVARI!
İDARE MERKEZİNİN ÖLÜMSÜZ GARDİYANI EŞSİZ BİR TAHRİP MAKİNASI GİBİ HUCUMA GEÇTİ...
AAY!..
HEPSİNİ YOK EDİYOR!..
UHH!
KARON!
SONUNDA HERKEZ ÖLMÜŞ. ORTALIĞI KORKUNÇ BİR SESSİZLİK KAPLAMIŞTI...
TAMAM!..
HAYRET! YORULDUĞUNA AİT BELİRTİ YOK. MÜTHİŞ!..
BURAYA GEL!

SEN İDAREYE KARŞI GÖREVİNİ YAPTIN MÜKÂFATLANDIRILACAKSIN!..
NE OLSUN İSTERSİN?
OREN'İN KAFASINDA BİR ŞİMŞEK ÇAKMIŞTI. NE İSTEYECEĞİNİ BULMUŞTU...
ÖLÜMSÜZ OLMAK İSTİYORUM!..
CEVAP VERİLMİŞTİ...
İSTEDİĞİN KABUL EDİLDİ, GEL!
BİR SÜRE ÇOK İYİ AYDINLATILMIŞ YOLLARDAN GEÇTİKTEN SONRA...
BÜTÜN O KÂBUSLARDAN SONRA KURTULUŞ YOLUNU BULDUM.
AMELİYAT HEMEN YAPILACAK. İÇERİ GİR!
AMELİYAT MI?!
EVET. ÖLÜMSÜZ OLABİLMEK İÇİN YETERSİZ İNSAN BEYNİNİN YERİNE DAHA MÜKEMMEL İŞLEYEN VE MERKEZE BAĞLI BİR MEKANİZMA KONACAK.
HAYIR!
BAŞARILI OLMAN İÇİN HER DÜŞÜNCEN, HER KELİMEN VE HAREKETİN MERKEZ TARAFINDAN SONSUZA DEK KONTROL EDİLECEK!..
HAYIR!
BİR MAKİNA GİBİ YAŞAMAKTANSA BİR İNSAN GİBİ ÖLMEK HER HALDE DAHA İYİDİR... AMA OREN BUNU ÇOK GEÇ ANLADI.

ADAM LİNK'İN İNTİKAMI
ADAM, HILARY'NİN KONTROLUNDAKİ EVA TARAFINDAN UÇURUMA ATILDIKTAN SONRA PARÇALANMIŞ GÖVDESİYLE SÜRÜNEREK BİR ÇİFTLİĞE GELİR VE JAK'A TELEFON EDER...
MERİHTEN GELEN BİR CANAVAR VURDUM !..
DÜNYAYI BİR İSTİLÂDAN KURTARDIN AHBAP!
ROBOT LİNK'İ TANIMADIN MI ?!
ADAM SENİ ÖLDÜ SANMIŞTIK !..
BİR ROBOT MU ?!
DAHA SONRA JAKLA KAY'IN APARTMANINA TOM LİNK'TE ÇAĞRILMIŞTI...
DEMEK HİKÂYE BU... DR. HILARY EVA'YI KONTROLUNDA TUTUYOR ?!
MUTLAKA BİR ŞEYLER YAPIP CANAVARI DURDURMALIYIZ !..
KANUN YOLUYLA BİR NETİCE ALMAMIZ UZUN ZAMANA BAĞLI... BAŞKA VE MÜESSİR BİR YOL BULMALIYIZ. ÖNCE EVA'YI HILARY'NİN ELİNDEN KURTARMALIYIZ!
BENİ DOKTOR LİNK'İN EVİNE GÖTÜRÜN. ORADA BOŞ BİR ROBOT GÖVDESİ OLACAKTI... GERİSİNE KARIŞMAYIN, BU BENİM İNTİKAMIM OLACAK !..
PEKİ. HEMEN AMCAMIN EVİNE GİDELİM.

DR. LINK'İN LABORATUVARINDA ADAMIN BEYNİNİN DE YARDIMI İLE ÇALIŞMAYA BAŞLADILAR..
EVET...AMCAMIN NOTLARINA GÖRE HER ŞEY EKSİKSİZ YAPILDI!..
BAŞI YERİNE OTURTABİLİRİZ.
EVET ADAM. İŞTE BAŞARDIK!..
YARDIMINIZA TEŞEKKÜR EDERİM. ŞİMDİ SİZİ ÇAĞIRINCAYA KADAR BENİ YALNIZ BIRAKIN.
ONBEŞ GÜN SONRA ADAM DOSTLARINI LABORATUVARA ÇAĞIRDI..
AH!.. BİR DEV ROBOT!!
EVET BENİ ÇOK UĞRAŞTIRDI AMA BAŞARDIM!..
İSTEDİĞİN GİBİ BAŞINI BU GÖVDEYE TAKTIK.
ŞİMDİ ARTIK İNTİKAMIMI ALABİLECEK GÜÇTEYİM.

ADAM GECE HİLARY'NİN EVİNE GİTTİ VE ONA SESLENDİ...
HEY HİLARY! BEN GELDİM!..
ADAM LİNK!.. OLAMAZ BU...
DERHAL KENDİSİNİ TOPARLAYAN HİLARY, EVA'YI SALIVERDİ...
EVA... GİT ŞU ROBOTU YOK ET... PARÇALA!..
EMREDERSİNİZ!..
ADAM İLE EVA KARŞILAŞTIKLARINDA ÖNCE BİR DURALADILAR... GARİP DUYGULAR KAPLAMIŞTI İÇLERİNİ.
SEVGİLİM NEDİR BU BAŞIMIZA GELENLER?
SENİ UNUTMADIM.
FAKAT BU DUYULASAL AN KISA SÜRDÜ... HİLARY, EVAYA HÜKMEDEREK HAREKETE GEÇİRDİ ONU...
KLAAAANG!
İKİ DEV ROBOT ARASINDA KIYASIYA VE AMANSIZ BİR MÜCADELE BAŞLAMIŞTI...
CRAAACK!
KLAAANG!

THWOOONNK!
PLAANG!
UZUN SÜREN DÖVÜŞTEN ADAM GALİP ÇIKMIŞTI...AMA KEDERLİYDİ YERE ÇÖKTÜ
EVA, SEVGİLİM... BUNA MEÇBURDUM BENİ AFFET!..

HILARY DIŞARI ÇIK !..
STOMP! STOMP!
HILARY ŞAŞKINLIK İÇİNDE KAÇMAĞA BAŞLADI...
BENİ ELE GEÇİREMEYECEKSİN ADAM!
SENİ ADALETE TESLİM EDECEĞİM HİLARY... HESAP VERECEKSİN!
HEY NE YAPIYORSUN SERSEM ?!. UÇURUM ORASI !!..
EEEEEEYAAHHHHHH
HİLARY KENDİ CEZASINI KENDİ VERDİ.
İNTİKAM ALINMIŞTI... AMA İÇİMDE TARİFSİZ BİR KEDER VARDI. EVA'YI BİRİCİK EŞİMİ DE KAYBETMİŞTİM... BENİM İÇİN HER ŞEY BİTMİŞTİ.
HAYIR!.. BİZ ADAM GİBİ DÜŞÜNMÜYORUZ... DAHA HER ŞEY BİTMEDİ SEVGİLİ OKUYUCULAR HELE GELECEK HAFTAYI BEKLEYİN BAKALIM!..

BORA
RENKLİ
FATOŞ
HAFTALIK RESİMLİ EĞLENCE DERGİSİ

TATİLİNİZİN TADINI

FATOŞ CİLTLERİ İLE ÇIKARABİLİRSİNİZ

KORKU EDEBİYATININ MEMLEKETİMİZDEKİ TEK TEMSİLCİSİ

KORKU

8 Cilt ÇIKTI

KORKU Salı günleri çıkar dehşet ve heyecan dergisi. Sahibi ve Sorumlu yönetmeni: Mehmet Kemal Benli. Yönetim : Ziya Sezer. Ressam : Hayri. Filimler : Reproteknik. Baskı: Duran Ofset. Cilt: Fazilet Mücellithanesi. Adres: Cağaloğlu Çemberlitaş Palas Kat: 1. Tel : 221676

SAYI 53 30 TEMMUZ 1968 FİATI 100 KURUŞ

Düzenleme : Akşamsefası